

kassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive Næring.

§ 8.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Januar 1934. Samtidig ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 180 af 28. April 1923 om Fremstilling af og Handel med Spiritus samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 437 af 26. Juli 1919 om Indførsel af Spiritus, jfr. Bekendtgørelse Nr. 321 af 1. Juli 1920 om Indførsel af Spiritus til de sønderjydske Landsdele.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov af 15. Maj 1933 om en Kartoffelmelsordning og om Foranstaltninger til Fremme af Avl og Anvendelse af Kartofler til industrielt Brug bestemtes det bl. a., at Fremstilling af Sprit og Brødgær kun maa finde Sted i Henhold til en af Ministeren for Handel og Industri paa nærmere fastsatte Vilkaar meddelt Tilladelse, samt at der til Ind- og Udførsel af disse Varer ogsaa udkræves Tilladelse af Ministeren for Handel og Industri.

Disse Bestemmelser tager i første Række Sigte paa i saa vid Udstrækning som forsvarligt at sikre Anvendelse af danske Raastoffer — Kartofler — i Produktionen af Spiritus og Gær, men tager tillige — derved, at Lovens Bestemmelser om Sprit og Brødgær kun er gjort gældende indtil Udgangen af indeværende Aar — Sigte paa at hidføre en Revision af den ogsaa før Loven af 15. Maj 1933 gældende Ordning vedrørende Sprit og Gær. Denne Ordning hviler paa den af Indenrigsministeriet i Medfør af Lov Nr. 464 af 31. Oktober 1921 udfærdigede Bekendtgørelse Nr. 180 af 28. April 1923 om Fremstilling af og Handel med Spiritus, Bekendtgørelse Nr. 437 af 26. Juli 1919 om Indførsel af Spiritus, jfr. Bekendtgørelse Nr. 321 af 1. Juli 1920 om Indførsel af Spiritus til de sønderjydske Landsdele, samt paa den imellem Staten og Aktieselskabet De danske Spritfabrikker under 27. Januar 1923 afsluttede Overenskomst, optrykt som Bilag 1. Ved denne Overenskomst er der givet Selskabet Eneret paa Fremstillingen m. v. af Sprit og Brændevin paa visse nærmere Vilkaar samt en faktisk Eneret paa

Fremstillingen af Gær, for saa vidt der ved en saadan Fremstilling tillige fremkommer Sprit. Om de Forhold, der førte til denne Ordning Opstaaen, og om dens nærmere Indhold og den Maade, paa hvilken den er ført ud i Livet, henvises til den som Bilag 2 optrykte af Statens Tilsynsførende med Spiritusordningen — Det raadgivende Udvalg af 15. Januar 1921 — udarbejdede Oversigt.

Ved nærværende Lovforslag, der bygger paa de samme Synspunkter, som ligger til Grund for de i Loven af 15. Maj 1933 indeholdte Bestemmelser, foreskrives det i § 1, *Iste Stykke, sammenholdt med 3die og 4de Stykke*, at der til Produktion af Spiritus fremstillet ved Destillation, samt af Brødgær og Paasætningsgær, i frisk og tørret Tilstand, men ikke Ølgær, udkræves en særlig Tilladelse, som bliver at meddele af Handelsministeren.

Endvidere foreskrives det, at der udkræves Tilladelse til Ind- og Udførsel af de nævnte Gærarter samt af Spiritus, hvortil i denne Forbindelse henregnes ikke blot Raasprit og ren Sprit, men ogsaa som udtalt Spiritus med Tilsætning, saasom Akvavit og Brændevin, samt Spirituosa, nemlig Genever, Gin, Whisky, Rom, Cognac, Likør og lignende, altsaa alt hvad der omfattes af Toldlovens Positioner 29—31. Ved denne Regel opretholdes Bestemmelserne i Bekendtgørelse af 26. Juli 1919 om Indførsel af Spiritus, hvilken Bekendtgørelse, som det af Bilag 1 vil ses, indgaar som Led i den bestaaende Spiritus- og Gærordning, idet det er en Forudsætning for den ved